

Kuř a bude ti kouřeno

Aneb na cigaretě s Radkem Svobodou, fotografem, hercem a silákem Divadelního spolku Kroměříž.

Co ty a volná láska?

Tak na mládí si nepamatuju a dneska je mi to už zapovězeno. Ono je to těžká věc. Já si nepamatuju ani co jsem měl včera na oběd. Ale rozhodně jsem lovil každý víkend beze zbraní a rozsával jsem svobodně po celé republice.

Co tvoje soukromé šedesátky?

No šedesátiletou jsem ještě neměl! Ale když do té doby vydržím, jednou to i přijde.

I když já jsem své soukromé šedesátky měl s opožděnou pubertou mezi dvaceti a pětadvaceti. To bylo divoký.

Sex, drogy, rock-n-roll?

Sex se nedá publikovat před 22:00, i když nebojte, děti a zvířata u toho nebyly. Drogy byly jen ty legální, jako je čokoláda a kafe. A divadlo. A čokoládu mám zakázanou, protože jsem přibrál. No a rock? Metal, metal, metal. Kov je prostě super, pokud není určen k práci.

Vlasatej Svoboda se svobodnou duší?

Já byl na vojenské škole a těch svobodných věcí moc nebylo. Takže ve škole jsem vlasy neměl. Já si je nechal narůst až po dvacítku a v pětadvaceti jsem je ostříhal, když se mi začaly dělat rezervačky na parohy.

A teď?

Když jsem byl mladej, vlasatej a pohlednej a trochu při ro-

Tady jsem stál poprvé na jevišti.

Byl jsem púlnoční překvapení.

Můj otec zásadně nechtěl, abych hrál divadlo.

To není divadlo, to je velbloudí hovno.

Nejen, že jsem Wericha viděla, já jsem s ním i čůral.

Toníček nemůže, slouží mši svatou.

Šípková Růženka byla krásná a spanilá a spal s ní celý zámek.

Maminka je na kontrole rozkroků.

Nebýt nás moraváků, tak si v Praze ani neškrtnou.

Já ti nejsem nevěrnej, já tě šetřím.

Tatínek zpíval jako Vlasta Burian po chřipce.

Ta už stát nebude. Lálovi určitě ne.

Ježišmarja, já si to snad udělám sám.

Ješitnost tam taky hrála svoji roli.

Už se zastřelte a zastřelili se.

My si myslíme, že je lepší se zastřelit než žít dál.

zumu, tak jsem běhal za ženskýma a ony mě nechtěly. Začaly mít o mě zájem, až když jsem byl po rozvodu, plešatej a ztratil jsem všechny iluze.

Víš proč? Protože každá žena chce zachraňovat!

Aha? To mi nedošlo! To je zoufalý! Já doufal, že teď, když do mě ke stáří něco vstoupilo, že ze mě taky něco vystoupí, a ono nic. Já mám být teď spasen. No skvělý.

(klarion)

8. ROČNÍK DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽSKÝ

2015
28. - 31. 5.

DIVADELNÍ

PLK

OSVOBOĎ SVOU MYSL!

Začíná námi všemi očekávaný 8. ročník Divadelního Festivalu Ludmily Čápkové. V čem bude výjimečný? Číslo osm znamená v čínské kultuře „mnoho“. V tomhle duchu se ponese i celý letošní ročník. Čeká nás mnoho divadla, zábavy, mnoho setkání s příjemnými lidmi a hlavně mnoho lásky, svobody a míru. Za čtyři dny uvidíme celkem osm inscenací. (Všimněte si prosím té skryté symboliky „8. ročník, 8 představení, 4 dny“, která ovšem nemá s ničím nic společného.) A protože letos užíváme volnější styl a všechno je vlastně tak nějak v pohodě, popustila jsem uzdu svého básnického střeva a na úvod si dovolím vás všechny oficiálně pozvat.

Buď vítám každý, kdo ses hnál, na divadelní festival. Kdos s sebou další lidi vzal, kdos pro úsměv všechno udělal.

Letos frčí hippie styl! Užiješ si spoustu chvil, s každým kdo je lidumil, aby ses tu nenudil.

Naším přáním bývává, ať je skvělá zábava, ať každý soubor vyhrává a není sranda děravá.

Tak užívej si do plna a vydrž s námi do rána. Čím menší bude proměna, tím větší za to odměna.

Setkáme se na place, tam kde je samá legrace a kde jsou slyšet ovace. Vaše pilná redakce.

(kat)

150. let ochotníků v Kroměříži

Vzhledem k tomu, že letos slavíme obrovské jubileum amatérského divadla v Kroměříži, rozhodli jsme oslavit toto výročí v plné parádě. Nejen 8. divadelním festivalem Ludmily Čápkové, ale i programem, který započal již ve středu. Dům kultury v Kroměříži nám nabídl prostory ve foyer k uspořádání výstavy věnující se historii ochotnického divadla v Kroměříži. Je zde vystaveno nespočet fotografií a seznamy odehraných inscenací za dobu působení kroměřížských divadelníků. Výstava byla zahájena slavnostní vernisází, kde si vzal slovo principál našeho kroměřížského divadelního spolku Jiří Kašík, dále promluvila a poděkovala všem i ředitelka kulturního domu Daniela Hebnarová. Celou vernisáž doprovázela hudba a zpěv holek Zonek. Výstava potrvá až do konce srpna, takže určitě ještě stojí za zhlédnutí.

(jah)

JANIS JOPLIN PIECE OF MY HEART

Oh pojd', pojd', pojd', pojd'. Copak nezpůsobuji, že se cítíš jako jediný muž, jéé, copak ti nedávám všechno to nejbližší co žena může? Miláčku, ty víš, že jo. A pořád si říkám, mám toho dost, ale ukážu ti bejby, že žena může být silná.

Chci, abys přišel, přišel, přišel, přišel a vzal si ho, vzal si ho. Vzali si další kousek mého srdce, bejby. Oh, oh zlom ho. Ulom si teď další trošku mého srdce, drahoušku, jéé, jéé, jéé. Oh, oh měj ho. Měj si teď další kousek mého srdce, bejby, víš, že ho máš, když se cítíš dobře. Oh, ano opravdu.

Jsi venku na ulici a dobře vypadáš a bejby, hluboko v tvém srdci odhaluji, že víš, že to není správně. Nikdy, nikdy, nikdy, nikdy, nikdy, nikdy mě neuvidíš v noci plakat, bejby, já pláču celou dobu. A pořád si říkám, že se neumím postavit bolesti, ale když mě držíš v náručí, ještě jednou si zazpívám.

Řeknu pojd', pojd', pojd', pojd' a vezmi si ho, vezmi si ho. Vezmi si teď další kousek mého srdce, bejby. Oh, oh zlom ho. Ulom si teď další trošku mého srdce, drahoušku, jéé. Oh, oh měj ho. Měj si teď další kousek mého srdce, bejby, víš, že ho máš, dítě, kdy se cítíš dobře.

Potřebuji, abys přišel, přišel, přišel, přišel a vzal si ho, vezmi si ho. Vezmi si teď další kousek mého srdce, bejby. Oh, oh zlom ho. Ulom si další trošku mého srdce, teď drahoušku, jéé, tak pojd'. Oh, oh měj ho. Měj si teď další kousek mého srdce, bejby, víš, že ho máš, ooh.

Vezmi si ho. Vezmi si ho. Vezmi si teď další kousek mého srdce, bejby. Oh, oh zlom ho. Ulom si další trošku mého srdce, teď drahoušku, jéé, jéé, jéé, jéé. Oh, oh měj ho. Měj si teď další kousek mého srdce, bejby, hej, víš, že ho máš, dítě, když se cítíš dobře.

Za finančního přispění:

MĚSTO
KROMĚŘÍŽ

Zlínský kraj

SPONZOŘI:

MAGNETON

TOSHULIN

TRASKO
projekty a stavby

Biopas

den skupiny Saubermacher

WWW.SKVARENAOLO.CZ

optika fenix

VRATELAV JOSEF

JELSIK

KAZDÝ DEN S ÚSMĚVEM

ENAPO

JIRI KASIK

ZAPLETAL ZALUZIE

DTE

TISKARNA

Moudrej delfín ve vlnách srandy – Antonín Procházka

Středeční večer naším divákům zpřijemnilo setkání s kroměřížským rodákem, hercem, režisérem a autorem divadelních her, Antonínem Procházkou. Povídání o jeho otci Antonínovi Procházkovi starším, dirigentovi Hanácké filharmonie bylo doprovázeno písněmi z jeho operet a hudebních inscenací, kterých ve své době připravil několik desítek. Hudební číslo připravili Milan Němec a Ivana Odehnalová z Městského divadla Brno. Na klavír doprovázela Monika Jakubíčková.

Nehrej... Pokud nehraješ divadlo jako Jan Werich

„Poprvé na jevišti jsem stál v osmi letech, kdy jsem byl tatínkovým půlnočním překvapením“, vzpomíná Procházka na své dětství v Kroměříži. „Ale tatínek se za mě, nemuzikanta, styděl, když mě slyšel na jevišti zpívat, říkal: Nehrej... Pokud nehraješ divadlo jako Jan Werich nebo Oldřich Nový, tak to nemá cenu.“ Podotýká Antonín Procházka s úsměvem.

Procházku provází vzpomínky na Kroměříž celý život. „Vždycky když přijíždím a vidím Barbořinu, pak ty věže, tak mě tak nějak zvláštěně píchne u srdce. Víím, že se vracím domů. V Plzni, kde žiju 37 roků, jsem nedávno dostal čestné občanství. A já v děkovné řeči říkal: Ale já nejsem z Plzně, ale z Kroměříže.“ kontruje plzeňský Molière. „Rád se vracím do Podzámecké zahrady, tam jsme řádili, a taky Květná zahrada byla vždycky moje láska. Dřív se tam neplatilo. Tam se děly věci. Kroměříž

mám stále v srdci a stále s sebou.“

Toníček nemůže, slouží mši svatou.

„Dětství v Kroměříži je plné vzpomínek. Naše rodina měla vždy služebnou a ta po roce 48 zůstala u nás. Prostě neměla kam jít. A když se mě ve škole ptali: To je babička? Říkal jsem ne - to je moje chůva. Chodil jsem s ní do kostela a jezdil na Svatý Hostýnek a tak mě to bavilo, že zatímco si ostatní hráli na doktora, já si hrál na kněze. A když pro mě jednou přišli kamarádi z pionýra, Lojzicka jim řekla: Toníček nemůže, slouží mši svatou.“

Antonín Procházka se stal hercem vlastně trochu z recese: „Šel jsem na DAMU proto, že tam nebyly přijímačky z ruštiny a matiky a to mi fakt nešlo. Nejdřív jsem zkusil ekonomku v Uherském hradišti, kde jsem se potka Juru Pavlicu. Zatímco já končil prvák s šesti čtverkami, on s osmi. Oba děláme něco jiného a to je dobře“ K herectví si přibral i psaní her a je autorem více než dvacítky divadelních textů a mnoha jiných útvarů.“Přišu hodně pro herce, role jim na tělo. Třeba S Tvoji de rou ne jsem psal pro pana Nárožného. Ten se moc textu nedrží a vymýšlí si a říká: Toníku, to já Ti tam házím ty třpytky!“

Vacínkovi se nechce našpónovat.

Letošní festival je v duchu květinových dětí a šedesátých let : „Šedesátá léta pro mě znamenají, že jsem s kamarádem Vacínkem v garáži, spolu s Vladkou Jonášovou a Nadou Černou a hrajeme si na doktory. Prostě jsme si ukazovali. A nejdřív jsem tam byl já s Vladkou a pak jsme vyšli ven a šel tam Vacínek s Nadou a ta po chvilce vyšla smutná ven a povídá: Vacínkovi se nechce našpónovat. Na to nikdy nezapomenu. Prostě dospívání, hraní na ky-

taru, písňě Vládi Mišfka.“ Vzpomíná Antonín Procházka.“Kruh se uzavřel teď, kdy chodím na Letnou s Vládou Mišíkem na víno a jednou jsem s Vládou Vacínkovi zavolal a ten na rozhovor s Mišíkem nikdy nezapomene.“ (klarion)

První máj 2014 Antonín Procházka

Bude první máj, bude lásky čas, symfonie psí nás vítá zas a zas. Prastarý mech vzpomíná

na milostná vrnění, to když se v něm váleli milenci ještě v brnění.

Dnes už si mech lebedí, jak jsou těla hebký. Kluci tolik nejedí i holky jsou lehký. Bude první máj, šaty letěj dolů, Vilém, Hynek, Jarmila, ti tři chodí spolu.

uděleno ocenění Odboru školství MÚ v Kroměříži.

Pan Jiří Lisý se od svých dětských let věnoval loutkovému divadlu. Stal se členem Říše loutek Kroměříž. V začátcích byl mluvičem, následovala funkce vodiče, osvětlovače, režie, dramatizace a mnoho dalších. Všechn svůj volný čas věnuje výrobě loutek a přípravě představení. Za jeho práci mu patřičně náleží čestné uznání.

A co ještě k úvodu? Mimo to, že Jirka Kašík všechny miluje? Ocenění doprovázel sbor Gymnázia Kroměříž se stylovými písněmi a hlavně stylový byl i příjezd některých organizátorů a účinkujících. Na závěr – skvěle se bavte a mír s vámi.

(kat)

Pro chvíle na jevišti jsme se narodili (Rozhovor s Vladimírem Altánem Mátle a Terezou Fialovou ze Zmatkařů Dobronín, vážně i nevážně o inscenaci DVA)

První dojmy z představení? Jak se cítíte.

Vláda: Jsem rádi, že to máme za sebou.

Tereza: A to je ten důvod, proč jsme přišli na svět. Pro tu chvíli po představení. Ale jsme vyfluslí. A přesto všechny milujeme!

Vláda: Když se to podaří, když dáme všechno co se má, tak jako jo. Prostě jsme spokojení. A milujeme Kroměřížské diváky!

Jaká postava je vám blízká?

Tereza: Ta stará žena, ale nevím proč. Asi si dovedu představit ten hnus, který člověk může cítit na sklonku života, když jej promarní.

Vláda: Mě je blízký starý muž. Člověk si v tu chvíli uvědomuje pomíjivost života a i v té komičnosti postavy je uvnitř skryto obrovské štěstí i neštěstí. Člověk, který je nešťastný, že už je sám, a přitom je šťastný, že prožil úžasný život. A já bych tohle chtěl ve stáří zažít, chtěl bych pak zrekapitulovat život a být s ním spokojený jako on.

Kterou postavu jste nemohli zachytit, která je těžká?

Tereza: Pro mě je to stále Moody - puťka, která má nejhorší osud. On ji nemiluje a jen využívá. Je to horší, než kdyby ji mlátil, ale ona věděla, že ji přesto miluje.

Vláda: Pro mě je nejtěžší Leslie. Ten co mlátí svou ženu. On je hajzl. A i když se ona s ním na konci vypořádá, bylo pro mě těžký to zahrát. Je to přesně proti mému pře-

svědčení jak se má muž chovat k ženě.

Máte za sebou přes patnáct repríz, co se nejvíc po představení řeší?

Tereza: Pro hodně lidí je nepřijatelný závěr. Chtěli by, abychom se udobřili, ale pro ty dva už není další život. Tohle už by nešlo.

Vláda: Hodně jsme to řešili, protože existuje víc možností, třeba, že se políbí a odejdou vstříc světlým zítřkům. Ale my jsme přesvědčeni, že pro ně už nemá další život smysl. Mají jen hospodu a to je málo, aby je to drželo při životě.

Čím jsou pro vás šedesátá léta. Pro vás osobně?

Vláda: Já je zažil koncem osmdesátých let, kdy jsem se blížil dospělosti. Člověk neřešil dnešek ani zítřek a včerejšek už vůbec ne, protože si jej ani nepamatuje. Období velkých alkoholových večírků a i v té nesvobodě, co tu byla, to byl ostrůvek svobody.

lu přijde starý pán, svůdník, dva bezdomovci a nespočet dalších. Odehrát hodinové představení jenom ve dvou, muselo být pro herce velkou výzvou. Musím říct, že se s tím poprali na výbornou. Dokázali plynule přecházet z role do role a dnes jim to opravdu sedlo. Mohla bych vypíchnout například dojemnou vzpomínku starého pána na zemřelou manželku nebo skvělý výstup „nymfomanky“, toužící po každém muži. Fungovala i poslední vyhočená scéna, kdy majitelé hospody otevírají staré rány spojené se smrtí jejich malého syna. Překvapením pro diváka byl poměrně neočekávaný konec, který byl ovšem vyústěním oné tragické události manželů a majitelů hospody. Musím ocenit také režii, byl zde vidět velký kus dobře odvedené práce. Představení neztrácelo na tempu a bylo velmi dobrým kouskem pro zahájení festivalu.

(jah)

Tím jsme vzdorovali systému, i když velice opatrně.

Tereza: Já jsem třeba chtěla v tomhle období zažít sex s pěti chlapama naráz, ale ani mi není líto, že to neklaplo.:-)

(klarion)

Dva a přitom několik

Letošní festival zahájili Zmatkaři z Dobronína s představením Dva, které v jejich podání spatřilo světlo světa již na počátku loňského roku. Je vidět, že představení má už několik repríz za sebou a je připravené pro herecký koncert Terezy Fialové a Ládi Mátle. Autorem je Jim Cartwright, britský dramatik. Již podle názvu lze soudit, že hra je určena pouze pro dva herce. Nicméně text přináší hercům velký úkol, který jim umožní představit jejich „um“ v plné parádě. Děj se odehrává v hospodě někde v severní Anglii. Majiteli a zároveň obsluhujícími je manželský pár. Celý večer přichází do podniku spousta různých lidí s velmi odlišnými charaktery, avšak každý divákovi svěruje svůj komplikovaný vztah s partnerem. Do loká-